

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 5. februára 2009 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **Ing. K. M.** pre trestný čin neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 249 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

I.

Sudcovia Krajského súdu v Košiciach JUDr. Štefan Sekelský, JUDr. Marta Goliášová a JUDr. František Ševčovič **nie sú vylúčení** z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného Ing. K. M. vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 Tos 6/2009.

II.

Trestná vec obžalovaného Ing. K. M. vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 Tos 6/2009 sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e :

Na Okresnom súde Rožňava sa vedie proti obžalovanému Ing. K. M. trestné konanie na podklade obžaloby okresného prokurátora, ktorú podal na okresnom súde 15. októbra 2007 pre trestný čin neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 249 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Vec bola pomocou technických prostriedkov pridelená pod sp. zn. 2 T 32/2007 na vybavenie samosudcovi JUDr. Viliamovi Hlaváčovi. Uznesením samosudcu z 28. decembra 2007 bola trestná vec podľa § 350 ods. 2 Tr. por. z dôvodov 241 ods. 1 písm. a/ Tr. por. postúpená na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Košice I. Uznesenie o postúpení veci nadobudlo právoplatnosť 12. decembra 2008. Po právoplatnosti uznesenia bola trestná vec postúpená v zmysle uznesenia Okresnému súdu Košice I., kde došla 26. februára 2008 a pomocou technických prostriedkov bola pridelená samosudcovi JUDr. Františkovi Moznerovi pod sp. zn. 9 T 11/2008. Následne príslušný samosudca predložil 28. marca 2008 vec Krajskému súdu v Košiciach s návrhom na odňatie a prikázanie veci.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 16. apríla 2008 sp. zn. 6 Nto 4/2008 o návrhu rozhodol tak, že predmetnú trestnú vec obžalovaného odňal Okresnému súdu Košice I. a prikázal ju na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Rožňava. Vec došla tomuto súdu 22. apríla 2008 a bola opätovne pridelená na vybavenie samosudcovi JUDr. Viliamovi Hlaváčovi pod novou spisovou značkou 2 T 16/2008, ktorý vo veci začal konať.

Na hlavnom pojednávaní 27. októbra 2008 obžalovaný Ing. K. M. vzniesol námietky zaujatosti voči konajúcemu samosudcovi, pretože má vážne pochybnosti o objektívnom prejednávaní jeho trestnej veci pred týmto samosudcom, zároveň vzniesol námietku zaujatosti celého Okresného súdu Rožňava ako aj celého Krajského súdu v Košiciach. Žiadal, aby jeho vec bola prejednávaná v obvode Krajského súdu Prešov.

Samosudca Okresného súdu Rožňava JUDr. Viliam Hlaváč uznesením z 03. decembra 2008 rozhodol podľa § 31 ods. 1 a § 32 ods. 3 Tr. por., že nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 2 T 89/2007.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť prostredníctvom svojho obhajcu spolu so žiadosťou o navrátenie lehoty, pričom žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a rozhodnúť v zmysle jeho námietok prednesených na hlavnom pojednávaní. V dôsledku podanej sťažnosti bola vec predložená na rozhodnutie o opravnom prostriedku Krajskému súdu v Košiciach (§ 32 ods. 5 Tr. por.), kde došla 20. januára 2009 a pomocou technických prostriedkov bola

pridelená na vybavenie pod sp. zn. 4 Tos 6/2009 do senátu JUDr. Štefana Sekelského. Ďalšími členmi tohto senátu sú sudcovia JUDr. Marta Goliášová a JUDr. František Ševčovič.

Krajský súd v Košiciach, ktorý má rozhodnúť o podanom opravnom prostriedku vzhľadom na už spomenutý návrh obžalovaného podľa § 23 ods. 1 Tr. por. predložil vec 27. januára 2009 tunajšiemu súdu, ako súdu príslušnému na rozhodnutie o odňatí veci uvedenému súdu a jej prikázanie inému súdu. Súčasne predložil i vyjadrenia sudcov krajského súdu, z ktorých vyplynulo, že žiaden z nich sa necíti byť v predmetnej trestnej veci zaujatý.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade predloženého návrhu a po preskúmaní spisového materiálu zistil, že námietky obžalovaného Ing. K. M. voči predsedovi senátu JUDr. Štefanovi Sekelskému a členom senátu JUDr. Marty Goliášovej a JUDr. Františka Ševčoviča, sudcom Krajského súdu v Košiciach nie sú opodstatnené. Rovnako neopodstatnený je návrh obvineného na odňatie a prikázanie veci.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Inštitút odňatia a prikázania veci v zmysle citovaného ustanovenia znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je výnimočným opatrením. Možno ho uplatniť len vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody. Platná právna úprava bližšie nedefinuje pojem „dôležité dôvody“, ale je nepochybné, že musí ísť o skutočnosti, ktoré sú svojou povahou výnimočné.

Za dôležitý dôvod v zmysle citovaného zákonného ustanovenia podľa ustálenej súdnej praxe treba považovať, aj zistenie takých konkrétnych skutočností, ktoré pre svoju závažnosť môžu opodstatňovať vznik pochybností o nezaujatosti príslušného súdu, znamenajúcej napokon vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu vrátane predsedu a podpredsedu z rozhodovania.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný

úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe sa pomerom k prejednávanej veci rozumie, že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednávajúcou trestnou činnosťou a pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo dotýka, sú najmä strany trestného konania.

Účelom tohto ustanovenia o vylúčení orgánov činných v trestnom konaní, teda i sudcu a prísediaceho, je upevniť dôveru účastníkov konania i verejnosti v nestrannosť postupu orgánov činných v trestnom konaní. Preto je potrebné zaistiť, aby sa na rozhodovaní nepodieľal ten sudca, ktorý má k prejednávanej veci alebo k vyššie vymedzenému okruhu osôb taký vzťah, ktorý môže objektívne vzbudiť pochybnosť o jeho spôsobilosti rozhodovať nestranne. Uplatnenie inštitútu § 31 ods. 1 Tr. por. o vylúčení orgánov trestného konania teda prichádza v úvahu len vtedy, ak je existencia takéhoto vzťahu, resp. pomeru preukázaná. Námiety zamerané na procesný postup súdu nie sú dôvodom pre vylúčenie.

Krajský súd vykonáva súdnicstvo prostredníctvom kolegiálnych orgánov – senátov a na konkrétnom rozhodovaní sa môžu podieľať len sudcovia zaradení v určitom senáte, ktorí sa po dôjdení veci na základe pravidiel určených rozvrhom práce príslušného súdu stávajú zákonnými sudcami na prerokovanie konkrétnej veci v zmysle vyššie citovaného článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že námietku zaujatosti možno vzniesť **iba proti tým sudcom, ktorí sa na prejednávaní a rozhodovaní veci skutočne zúčastňujú** a nie proti neurčitým osobám, napr. všetkým sudcom súdu ako je to v danom prípade.

Najvyšší súd zistil, že u predsedu senátu JUDr. Štefana Sekelského, členov senátu JUDr. Marty Goliášovej a JUDr. Františka Ševčoviča nie je preukázaný žiadny z dôvodov uvádzaných v § 31 ods. 1 Tr. por., pre ktorý by bolo možné mať pochybnosť o ich nezáujatosti v dôsledku čoho by boli vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania.

Výhrady obžalovaného Ing. K. M. boli príliš všeobecné. Nestačí iba vysloviť pochybnosti o zaujatosti zo strany obžalovaného. Pre postup podľa § 31 ods. 1 Tr. por. je potrebné tieto pochybnosti doložiť konkrétnymi dôkazmi, čo sa v posudzovanej veci nestalo.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v posudzovanej veci nie sú splnené zákonné podmienky na vylúčenie senátu JUDr. Štefana Sekelského z vykonávania úkonov v trestnej veci obžalovaného vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 Tos 6/2009. Z toho dôvodu nepovažoval za potrebné zaoberať sa otázkou, či ostatní sudcovia krajského súdu nie sú vylúčení z vykonávania úkonov z dôvodov uvádzaných v § 31 ods. 1 Tr. por., pretože u nich neprichádza v úvahu účasť na rozhodovaní v trestnej veci obžalovaného.

Návrh obžalovaného Ing. K. M. na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. nie je dôvodný, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 5. februára 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t, v.r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková